

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7Csp/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316214543
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sládečková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1316214543.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Sládečkovou v právnej veci žalobcu: S. D., nar. X.X.XXXX, bytom P. XXXX/X, N., občan SR, zast.: JUDr. Peter Vachan, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42350026, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47233516, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý žalobcovi na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1/ Žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 31.08.2016 sa žalobca domáhal určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobným petitom zo dňa 20.07.2017 žiadal rozhodnúť tak, že

1. Súd určuje, že ustanovenie bodu 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatné.

2. Súd určuje, že ustanovenie bodu 14.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXX XXXXXX zo dňa 21.08.2012 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatné.

3. Súd určuje, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatné.

4. Súd určuje, že úver poskytnutý žalobcovi na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov.

5. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2/ Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 21.08.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej v texte len „Zmluva o revolvingovom úvere“). Na základe tejto zmluvy o revolvingovom úvere mi bol poskytnutý úver vo výške 1.500 Eur, pričom v zmysle tejto zmluvy, som sa zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur. V predmetnej veci, Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, sa bezpochyby jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Má za to, že Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, vzhľadom na ochranu spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách, ktoré svojim obsahom a účelom odporujú zákonu alebo ho obchádzajú alebo sa priečia

dobrým mravom, a to najmenej v rozsahu: Ad 1/ Za neprijateľnú zmluvnú podmienku Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX považuje aj ustanovenia týkajúce sa tzv. Dohody o poskytovaní služieb uzavretej podľa § 269 ods. 2, čo pokladám, že je nástrojom veriteľa, ako od neho získať bezdôvodne financie navyše, keďže na základe tejto dohody si veriteľ chce nárokovať na ďalšie financie odo mňa, a to Za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 295,75 EUR a) Za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý (viď článok 8 s názvom Dohoda o poskytnutí služby - bod 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere). Mám za to, že veriteľ zneužil časovú tieseň tak, že ma nechal podpísať všetky papiere bez toho, aby som si ich mohol dôkladne prečítať a vlastne som ani nemal možnosť nesúhlasiť s touto dohodou. Na tieto „služby“ týkajúcich sa zmluvy o revolvingovom úvere som nebol upozornený, že niečo také podpisujem a nebola mi ani len daná možnosť túto dohodu osobitne nepodpísať. Mám za to, že veriteľ týmto krokom sledoval to, že si môže vyčísliť nezmyselné poplatky, aby sa obohatil. Považujem túto tzv. dohodu o poskytnutí služby, resp. ustanovenie 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012, za neprijateľnú zmluvnú podmienku a v rozpore s dobrými mravmi. Ad 2/ Za neprijateľnú podmienku predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere považujem aj ustanovenia podľa článku 14 bod. 14.1 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere upravujúce nárok na zmluvnú pokutu za neprijateľnú podmienku, a tým pádom za neplatné ustanovenie zmluvy, jednak z dôvodu, že zmluvná pokuta vo výške 0,065% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, z ktorej je povinný v omeškaní, za neprimerane vysokú a taktiež z dôvodu, že s odvolaním sa na ustanovenia § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012 nie je uvedený nárok veriteľa na zmluvnú pokutu a taktiež ani jej výška, ktorá je uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluvné dojednania (Úverové podmienky) majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné v každej zmluve prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru. Nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenami písanej forme zmluvný partner skryl pre spotrebiteľa dojednania, ktoré sú pre neho nevýhodné, o ktorých predpokladá, že môžu jeho pozornosti uniknúť. Ad 3/ Žalobca má ďalej za to, že v uvedenej zmluve o revolvingovom úvere je neprijateľnou podmienkou aj rozhodcovská doložka vo forme rozhodcovskej zmluvy (konkrétne Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX), ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, a to z dôvodu, že: rozhodcovská zmluva je podľa ustanovenia § 37 ods. 1 zákona číslo 40/1964 Z.z. Obč. zák. ako neurčitý právny úkon neplatná, rozhodcovská doložka obsiahnutá v Rozhodcovskej zmluve je podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Obč. zák. neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka. Rozhodcovskú zmluvu žalobca považuje za absolútne neplatnú v zmysle ust. § 53 ods. 5 Obč. zák. najmä z dôvodu, že rozhodcovská zmluva síce dáva možnosť výberu medzi rozhodcovským súdom a súdom všeobecným, avšak len v prípade pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom klient - dlžník, spotrebiteľ, čím spôsobuje narušenie rovnováhy zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je potrebné konštatovať, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, s poukazom na čl. 6 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej na ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, čl. 144 ods. 1 a čl. 7 ods. 2 Ústavy SR, a na ustálenú judikatúru Európskeho súdneho dvora - rozsudok Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C- 240/98 až C- 244/9, sú ako zmluvné podmienky neprijateľné a teda sú absolútne neplatné. Žalobca sa stotožňuje s názorom prezentovaným v ustálenej súdnej praxi, že predmetnou Rozhodcovskou zmluvou reálne došlo k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa, a že žalovaný od počiatku sledoval v súvislosti s koncipovaním Rozhodcovskej zmluvy to, aby v prípade vzniku sporov zo zmluvy boli tieto vždy riešené na rozhodcovskom súde, ktorý vyberie žalovaný, a to na súde, ktorý sa nachádza v mieste vzdialenom od trvalého pobytu spotrebiteľa za účelom reálneho sťaženia uplatnenia jeho práv. Na záver chce dodať, že predmetná Zmluva o revolvingovom úvere ako spotrebiteľská zmluva by mala obsahovať aj údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v akom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Absencia týchto náležitostí nielenže spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ale umocňuje aj fakt, že predmetné zmluvy o revolvingovom úvere obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a sú preto neplatné.

3/ Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 22.12.2016 tak, že so žalobou nesúhlasil. Pokiaľ ide o Dohodu poskytnutí služby, rozporoval, že nejde o individuálne uzatvorenú zmluvu, nakoľko podľa

odbornej literatúry za pojem individuálne dojednané by mali byť považované nielen klauzuly, ktoré boli skutočne dojednané, ale aj tie, ktoré mohli byť individuálne dojednané, ale spotrebiteľ nevyužil svoj vplyv na zmenu ich obsahu, teda tie, ktoré sa mohli stať súčasťou vzájomných vzťahov, ale zároveň nemuseli. Dohoda o poskytovaní služby je samostatným právnym úkonom, ktoré vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, preto odplata za dojednanie nemôže byť započítaná do celkovej odplaty v súvislosti so spotrebiteľským úverom. Dohoda o poskytovaní služieb je osobitne podpísaná. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne je vo vzťahu k ust. § 53 ods. 4 písm. r. Obč. zák. špeciálnym ustanovením, V danom prípade maximálna povolená výška zmluvných sankcií v zmluve nemohla byť prekročená. Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu žalovaný poukázal na bod 2 cit. Zmluvy, podľa ktorej dlžník nie je povinný prijať jej návrh. Ďalej podľa žalovaného zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (80,37 eur), termín splátky (28. deň) a počet splátok (42). Zmluva preto jednoznačne obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Žalobu žiadal zamietnuť, trovy konania si uplatnil.

4/ Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril písomne podaním zo dňa 20.07.2017 tak, že žalobca zdôrazňuje, že má určenú neprijateľnosť zmluvných podmienok a na určenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého žalobcovi žalovaným naliehavý právny záujem s poukazom na ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 ZoSÚ. Zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012 bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1 500,- Eur, ktorý mal splatiť v 42-och mesačných splátkach po 80,37 Eur. V bode 8.1 Zmluvy je „zakomponovaná“ Dohoda o poskytovaní služby spočívajúca v možnosti odkladu splátok úveru, ktorá služba je spoplatnená sumou 215,75 Eur. Nakoľko bol žalobca povinný túto sumu uhradiť pri poskytnutí úveru, resp. o túto sumu bol poskytnutý úver znížený (ktorá skutočnosť vyplýva aj z karty klienta), treba túto odplatu zahrnúť tak do hodnoty RPMN ako aj do celkovej sumy, ktorú musí žalobca žalovanému zaplatiť. Vzhľadom na uvedené, v Zmluva absentuje správne uvedená celková suma, ktorú musí žalobca žalovanému uhradiť (v skutočnosti to je 3 591,29 Eur a nie 3 3475,54 Eur, ako uvádza v Zmluve žalovaný) a správne vyčíslená hodnota RPMN (92,98 % a nie 68,65 %, ktorú hodnotu uvádza v Zmluva žalovaný), ktorá výška je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. V hrubom rozpore s dobrými mravmi je aj dohodnutý úrok v bode 6. Zmluvy vo výške 70,01 %, nakoľko priemerná úroková sadza sa podľa údajov Národnej Banky Slovenska pohybovala v čase uzatvorenia Zmluvy vo výške 12,12 % (porovnaj rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/623/2014 zo dňa 21. 04. 2015). Používanie nekalej obchodnej praktiky pri konaní so spotrebiteľmi, je závažným zásahom do práv spotrebiteľov chránených zákonom. Takéto konanie je o to závažnejšie, keď v jeho dôsledku dochádza k porušeniu ekonomického záujmu spotrebiteľa. Žalobcovi nie je zrejmé, z čoho žalovaný vyvodzuje, že v čase uzatvorenia Zmluvy neboli tieto náležitosti obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Okresný súd Trnava sp. zn. 22C/172/2016 zo dňa 20. 04. 2017, v ktorom súd konštatoval, že údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov presne v tomto členení, je základnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve sa uvádza len výška splátky 186,92 eur bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky v členení na istinu, úrok a poplatky. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Navyše v zmysle ustanovenia § 566 ods. 2 Obč. zák. účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ktoré ustanovenie sa v súlade s § 54 ods. 1 použije prednostne na daný spotrebiteľský vzťah, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Vzhľadom na to, že zmluva neobsahuje členenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a poplatky, nie je možné preskúmať, či žalobca dodržal pri uzatváraní a plnení zmluvy citované ustanovenie § 566 ods. 2 Obč. zák. V zmluve chýba tiež ďalšia náležitosť, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti ako do 83 mesiacov od prvého platobného dňa, čo nemožno považovať za súladné s vyššie

citovaným ustanovením. Uvedenie iba celkového počtu splátok, nepredstavuje dostatočnú informáciu pre spotrebiteľa, aby už pri uzatváraní zmluvy presne vedel posúdiť dokedy bude povinný úver splácať a vyhodnotil si tak ekonomické riziko s úverom spojené, najmä dokedy ho bude jeho zmluvný záväzok zaťažovať. V danom prípade lehota splatnosti úveru uvedená v zmluve ako 83 mesiacov, je veľmi dlhé časové obdobie. Spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nepozná konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru, nemusí byť preto schopný dostatočne posúdiť najmä výhodnosť poskytnutého úveru a svoju schopnosť úver riadne splácať. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) z. č. 129/2010 Z. z. bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce zmluve o spotrebiteľskom úvere a kedy je splatná posledná splátka. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Už tieto skutočnosti sú natoľko závažné, že musí nastúpiť ústavné právo žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu a súd, ako nezávislý a nestranný orgán ochrany zákonnosti musí vysloviť, že úver poskytnutý na základe Zmluvy je v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný naďalej zotrváva na svojich vyjadreniach a žiada vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok tak, ako bolo uvedené v žalobe zo dňa 15.08.2016.

5/ Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu písomne dňa 12.09.2019 vyjadril tak, že popiera tvrdenia žalobcu ohľadne nesprávneho výpočtu RPMN. Poplatok za poskytnutie úveru bol zohľadnený pri výpočte RPMN. To, že poplatok za poskytnutie úveru je započítaný do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť v súvislosti s poskytnutým úverom, vyplýva aj zo zmlúv, kde sa uvádza „Celková čiastka, ktorú musí Dlužník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru)“. Rovnako zo zmluvy (článok 3., ods. 3.1 zmluvných dojednaní) vyplýva, že RPMN je počítaná z celkových nákladov. Na základe vyššie uvedeného je zrejme že tvrdenia žalobcu ohľadom správnosti výšky RPMN nie sú právne relevantné a sú nepodložené. Zákonodarcu v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektoch - síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov a pod. Zákonodarcu preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov - uvedené teda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. Uvedené podporuje napríklad aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 14Co/1016/2014, zo dňa 30.03.2016, v ktorého odôvodnení sa uvádza, cit.: „Administratívny strop odplaty pri spotrebiteľských úveroch bol zrušený spolu so zrušením zákona č. 258/2001 Z. z., ktorý bol nahradený Zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zo dňa 09.03.2010, ktorý nadobudol účinnosť od 11.07.2010 a v časti novelizácie Občianskeho zákonníka účinnosť od 01.07.2010. Súčasťou navrhovanej právnej úpravy bola aj novelizácia Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Navrhované znenie § 53 ods. 6 sledovalo štandardizovanie a zjednotenie režimu posudzovania odplaty pri všetkých druhoch a formách požičiavania peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Zákon č. 129/2010 Z. z. upustil režim administratívneho stropu odplaty. Dôvodom pre nové znenie ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného od 01.07.2010 bolo to, že má ísť o spresnenie ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri posudzovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Údajovú bázu, pokiaľ ide o výšku odplaty, lehoty splatnosti, spôsoby zabezpečenia a objemy poskytnutých úverov na finančnom trhu, poskytujú hlásenia uverejňované štvrťročne ministerstvom financií na základe hlásení subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Z novelizovaného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyplýva, že referenčné kritérium, podľa ktorého sa má posudzovať primeranosť, sa preniesla zo sektoru bánk na sektor finančného trhu ako taký, a teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom ...“ Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017 : Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.

z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o absencii termínu konečnej splatnosti úveru a doby trvania úveru a opätovne poukazuje na nižšie uvedené skutočnosti. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (ďalej len „Zmluva“), ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah Zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 14 Zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ uvedené v článku 7, zmluvných dojednaní. Z ust. čl. 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Na podporu uvádzaného poukazujeme na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166. V zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (č.l.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Tvrdíme, že termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“ (tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - „dátum narodenia“, alebo v § 10 ods. 2 písm. b), „dátumy čerpania“, ods. 2 písmeno c) „údaj o zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume“ či ods. 2 písm. d) uvedeného ustanovenia „dátume a výške splátok“). Zo zákona je zrejmé, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sa pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Podporne je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Z ust. čl. 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluvy o RÚ sú uzavreté na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to - určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok, - spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, - explicitným vyjadrením presného dátumu v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi Ani pri hľadaní účelu a zmyslu posudzovaného zákonného ustanovenia, rovnako ako v prípade údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nemožno prehliadať ciele smernice 2008/48/ES a v tejto súvislosti tiež interpretačné závery ESD, formulované vo vzťahu k určitej vyjadrenia časových aspektov realizácie úverovej zmluvy a k následkom absencie niektorých jej náležitostí. ESD v tejto súvislosti v rozhodnutí C42/15 formuloval tiež, že z pohľadu smernice 2008/48/ES nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň tu ESD skonštatoval, že zmyslu a cieľu smernice zodpovedá predpoklad takej vnútroštátnej úpravy a jej výklad vnútroštátnymi orgánmi, ktoré za bezúročný a bezpoplatkový považujú úver pri absencii niektorej z náležitostí uvedených v článku 10 ods. 2 smernice len pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Z týchto dôvodov, pre ktoré koniec koncov zákonodarca sám v zák. č. 129/2010 Z. z. napravil transpozičné nedostatky o. i. tiež i zrušením sporných ustanovení podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že zákonnú požiadavku vyjadrenia údajov o konečnej splatnosti úveru a o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nemožno interpretovať tak rigorózne ako to urobil žalobca. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorá bola NR SR schválená dňa 12.10. 2017 Zák., ktorý sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. a ďalšie právne predpisy (medzi nimi aj zákon č. 129/2010 Z.z.) bolo schválené o. i. aj to, že (bod 32) „V § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice (čo je v zmysle rozsudku SD EÚ C-42/15, bod 58 : Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej

vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.) a s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru.

6/ Právny zástupca žalobcu sa podaním zo dňa 17.06.2020 vyjadril o.i. tak, že Zmluva neuvádza presný dátum poskytnutia úveru a tiež presný a jednoznačný dátum prvej mesačnej splátky a preto nie je možné určiť termín konečnej splatnosti úveru. Uvedený právny názor potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 30.10.2019 sp. zn. 8Co/158/2019 v zmysle ktorého: „Odvolací súd uvádza, že hlavný význam ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. spočíva v tom, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, v akej výške, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti zo zmluvy. Vyžaduje sa teda presná špecifikácia termínov splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti celého úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V Zmluve č. 1 je v časti označenej Úver uvedené „lehotu splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. V Zmluve č. 2 je v časti označenej Úver uvedené „lehotu splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Jednak z označenia lehoty splatnosti nevyplýva, že ide o konečnú splatnosť, navyše takto označená splatnosť vyžaduje od spotrebiteľa pravný výpočet pre zistenie termínu konečnej splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru sa zároveň odvíja od poskytnutia úveru, pričom spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy nevie, kedy mu bude úver poskytnutý. Termín poskytnutia úveru zo samotného textu zmluvy nevyplýva, údaj o tom, kedy je úver poskytnutý obsahujú len úverové zmluvné podmienky spoločnosti HOME Credit Slovakia, a.s. (hlava 4 Plnenie z úverovej zmluvy), pričom tento termín sa rôzni od spôsobu poskytnutia úveru. V prípade poskytnutia úveru na bankový účet sa v zmysle zmluvných podmienok za okamih poskytnutia úveru považuje tretí deň od odoslania predmetnej čiastky z účtu spoločnosti na bankový účet určený klientom, pričom nie je zrejmé, ako sa klient má dozvedieť, kedy bola predmetná čiastka z účtu spoločnosti odoslaná. Uvedené platí i vo vzťahu k určeniu termínu splatnosti jednotlivých mesačných splátok, keď spôsob výpočtu termínov splatnosti splátok je zároveň určený len odkazom na drobné písmo v texte zmluvy. Žalovaný pritom v konaní bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že žalobkyni ako spotrebiteľovi boli úverové zmluvné podmienky poskytnuté a s týmito sa oboznámila. Vychádzajúc z uvedeného potom neobstojí ani poukaz na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci HOME Credit c/a G. N., sp. zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016, ktorý vo vzťahu k termínom splatnosti jednotlivých splátok úveru síce nevyžaduje uvedenie konkrétneho dátumu, ale vyžaduje, aby podmienky zmluvy umožnili spotrebiteľovi bez ťažkostí identifikovať dátumy týchto splátok, analogicky v danom prípade i termíny konečnej splatnosti úveru, čo v prejednávanej veci s poukazom na uvedené splnené nie je.“ Ročná úroková sadzba vo výške 70,01 % je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery zo splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 8/2012 bola vo výške 12,89 %. Keďže úroková sadzba vo výške 70,01 % prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu o viac ako 500 %, ide o neprimeranú úrokovú sadzbu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Dohodnutá úroková sadzba v uvedenej zmluve prevyšuje obvyklú úrokovú mieru o viac ako 20 % , preto je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Uvedený právny názor potvrdil Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 13.12.2018 sp. zn. 19Co/139/2018.

7/ Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu písomne dňa 20.11.2020 vyjadril tak, že Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o neposkytnutí príslušných informácií pred uzatvorením zmluvy, nakoľko mu boli poskytnuté Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré tieto náležitosti obsahujú. Dátum poskytnutia úveru vyplýva z bodu 2.3. Zmluvných dojednaní, kde sa uvádza: Veriteľ poskytne Dlžníkovi k schváleniu výšku úveru na účet Dlžníka uvedený v Zmluve o RU v deň nadobudnutia účinnosti tejto Zmluvy o RU (ďalej len „Deň poskytnutia úveru“). Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o absencii termínu konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva doba trvania zmluvy, kde je uvedené, že Zmluva o RÚ sa uzatvára na dobu neurčitú. Z ust. čl. 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Na podporu uvádzaného poukazujeme na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol v zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (č.l.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán

teda toto oznámení tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Tvrdíme, že termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“ (tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - „dátum narodenia“, alebo v § 10 ods. 2 písm. b), „dátumy čerpania“, ods. 2 písmeno c) „údaj o zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume“ či ods. 2 písm. d) uvedeného ustanovenia „dátume a výške splátok“). Zo zákona je zrejmé, že pojem „termín“ a pojem „dátum“ nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sa pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Podporne je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II rozsudku v spomenutej veci). Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Dátum splatnosti poslednej splátky je taktiež explicitne vyjadrený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa. Zmluva obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to - určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok uvedený tak v bode 5. ako aj v bode 6. Zmluvy, - spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti - explicitným vyjadrením presného dátumu v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Popierame aj tvrdenie žalobcu o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď.), navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Obč. zák. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25 - 27 %. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, že Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná. Právna úprava platná a účinná v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy ku dňu jej uzavretia neurčila žiadny zákaz spočívajúci v tom, aby veriteľ nemohol predložiť dokument spočívajúci v alternatívnom riešení prípadných budúcich sporov zo záväzkového vzťahu. Žalobca nemusel, ak by mu podmienky pre získanie úveru nevyhovovali, žiadať o úver od žalovaného (ale od akéhokoľvek iného subjektu), rovnako tak nemusel ani uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Ide o samostatnú zmluvu a listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy, a ktorá vzniká nezávisle od uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere. Z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy. Z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy, bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. To vyplýva z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou, ale nie povinnosťou. Pri odstúpení od rozhodcovskej zmluvy by bez ohľadu na (ne)súhlas veriteľa došlo k jej zániku, a to bez vplyvu na ďalšie trvanie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca teda mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu (hlavnej) zmluvy o revolvingovom úvere. Je nesporným, že vlastným úkonom mohol ovplyvniť vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy,

a teda aj vzájomného vzťahu so žalovaným. Rozhodcovská zmluva so žalobcom preto spĺňa charakter individuálneho ustanovenia.

8/ Súd nariadil a vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012, Rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.8.2012, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav :

9/ Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012 sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500,00 €, ktorý sa tento zaviazal zaplatiť v 42 mesačných splátkach po 80,37 €. Celková čiastka, ktorú musel žalobca žalovanému uhradiť tak činila sumu 3.375,54 €. Ročná úroková sadzba činila 70,01%, priemerná RPMN za úver 45,60 %. Na druhej strane formulárovej zmluvy, v bode 8, je upravená dohoda o poskytnutí služby, ktorou sa žalovaný zaväzuje povoliť žalobcovi odklad najviac 3 splátok a žalobca sa zaväzuje zaplatiť odplatu za poskytnutie služby vo výške 215,75 € za poskytnutie možnosti odkladu splatnosti splátok úveru a vo výške 112,08 € za poskytnutie možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu. Žalobcovi bola reálne vyplatená suma 1.284,25 €, ktorá zodpovedá rozdielu medzi dohodnutým úverom /1.500,00 €/ a odmenou za povolenie odkladu splátok /215,75 €/ . Žalobca doposiaľ uhradil sumu 1.446,66 €.

10/ Zistený skutkový stav posúdil súd podľa nasledovných zákonných ustanovení:

11/ Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. („Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12/ Podľa § 9 ods. 1 a 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) účinného v čase podpisu zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

13/ Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14/ Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15/ Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16/ Podľa § 137 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

17/ Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

18/ S ohľadom na tieto zákonné ustanovenia a zistený skutkový stav súd uzatvára, že žaloba je dôvodná iba v časti, ktorou žalobca požaduje určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

19/ V tejto súvislosti, súd po preskúmaní okolností uzavretia úverovej zmluvy dospel k záveru, že predložená zmluva je zmluvou o úvere a nie o revolvingovom úvere, ako je označovaná žalovaným. Súd vychádzal z toho, že na základe zmluvy o úvere poskytuje veriteľ peňažné prostriedky, ktoré sa dlžník v zásade zaväzuje zaplatiť v presne určenom počte splátok s presne určenou výškou splátky, kým na základe zmluvy o revolvingovom úvere sa poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže (ale aj nemusí) dlžník opakovane čerpať a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení ho môže opakovane čerpať bez potreby uzatvárania novej zmluvy. Aj keď žalobca v danom prípade podpísal tlačivo označené ako žiadosť o revolvingový úver, je zrejmé, že žalovaný poskytol peňažné prostriedky, ktoré sa žalobca zaviazal uhradiť v presne stanovenom počte splátok s presne určenou výškou splátky.

20/ Zmluva o úvere ako typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Je nepochybné, že žalobca v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba a úverom zabezpečoval svoje potreby, teda konal ako spotrebiteľ, kým žalovaný pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. Okrem úpravy zmluvy o úvere je preto potrebné prihliadať aj na úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to § 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

21/ Medzi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmlúv medzi stranami konania patrili údaje o dobe trvania zmluvy, konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN. Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho-ktorého úveru.

22/ V prejednávanej veci predložená zmluva, na čl. 5,6 (iba na tejto sú podpisov zmluvných strán), obsahuje ustanovenie „splatnosť úveru (počet splátok)“. Takéto vyjadrenie konečnej splatnosti úveru, považuje súd za nezodpovedajúce zákonu. Rovnako zmluva neobsahuje termíny splátok úveru. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skôr vyjadrený záver Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 17Co/1177/2014, v zmysle ktorého: „Rovnako ako okresný súd, aj odvolací súd je názoru, že údaje o schválenom úvere sú uvedené až v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi- Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktoré je podpísané len žalovaným a uvedené údaje nie sú súčasťou samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, podpísanou žalobcom a žalovaným, zmluva neobsahuje náležitosti predpokladané § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. S prihliadnutím na uvedené súd prvej inštancie konštatuje, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9ods. 2 písm. f), j) a k) z.č. 129/2010 Z.z., pretože požadované náležitosti síce vyplývajú z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, avšak nie sú súčasťou samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, podpísanej žalobcom a žalovaným. Pokiaľ oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi -Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, nie je podpísané žalobcom, ale len žalovaným, v tomto rozsahu toto oznámenie nie je možné považovať za zmluvu, podpísanú obidvomi zmluvnými stranami, a preto v tomto rozsahu uvedená zmluva nenapĺňa písomnú formu tak, ako to vyžaduje § 9ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z.

23/ V predloženej zmluve chýba okrem údaju o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru aj údaj o výške RPMN, údaj o výške, počte a termínoch splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva obsahuje iba výšku celkovej splátky, bez špecifikácie, koľko činí mesačná istina, úrok a iné poplatky. Absenciu týchto údajov zákon č. 129/2010 Z. z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver sa považujú za bezúročný a bez poplatkov.

24/ Pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, súd je toho názoru, že petit rozhodnutia, ktorý žalobca navrhuje v bodoch 1. a 2 v znení: Súd určuje, že ustanovenie bodu 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatné, Súd určuje, že ustanovenie bodu 14.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXX XXXXXX zo dňa 21.08.2012 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatné, je nevykonateľný.

25/ Hoci požiadavku, aby z návrhu na začatie konania bolo zjavné, čoho sa žalobca domáha nemožno vykladať tak, že by žalobca bol povinný urobiť návrh znenia výroku, ktorý sudca len prevezme do výroku rozsudku, žalobný petit je podľa § 132 ods. 1 CSP obligatórnou súčasťou žaloby. Avšak žalobný petit musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Tieto náležitosti je nevyhnutné dodržať, pretože súd musí presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť. Súd nemôže účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než sú navrhované a podľa § 216 CSP je súd žalobným návrhom viazaný. Pokiaľ je žalobný petit nesprávny, t.j. vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých je nepresné, neurčité alebo nezrozumiteľné, prevzatie takéhoto petitu do výroku súdneho rozhodnutia aby malo za následok, že rozhodnutie by bolo nevykonateľné. Uvedené požiadavky nie sú formálne, ale nevyhnutné pre výsledok konania, teda preto, aby bolo rozhodnutie vykonateľné a aby mohli nastať účinky žalobcom zamýšľané. Uvedené neznamená, že žalobca musí urobiť návrh výroku rozsudku, ktorý sudca automaticky preberie do výroku rozhodnutia. Musí však z neho nepochybne vyplývať, čoho sa domáha. Primárnym predpokladom vykonateľnosti žalobného petitu jeho určitosť tak, aby v prípade, že návrhu súd vyhovie, bolo možné k jeho prípadnému nútenému vymáhaniu pristúpiť. Vykonateľnosť rozhodnutia podľa § 232 ods. 1 CSP je teda taký stav, kedy rozhodnutie umožňuje nútené splnenie uloženej povinnosti a rozhodnutie disponuje ako formálnou zložkou (doložka vykonateľnosti), tak materiálnou zložkou, t.j. dostatočnou identifikáciou subjektu a rozsahu judikovanej povinnosti. Odkaz na obsah zmluvy, ktorý nie je súčasťou rozhodnutia samotného a ktorého obsah nedáva jednoznačnú odpoveď na to, v akom rozsahu a kvalite mám povinný svoju povinnosť splniť, nedisponuje teda materiálnou zložkou vykonateľnosti. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.04.2019, sp. zn. 4Obdo 33/2017).

26/ V zmysle zásady neformálnosti (čl. 11 C.s.p.) súd posudzuje podania strán vrátane žaloby podľa obsahu.

27/ S ohľadom na tieto závery, najmä vzhľadom na ust. § 160 ods. 3, písm. b) CSP, v danom prípade bol žalobca zastúpený zástupcom z radov advokátov, súd nemá poučovaciu povinnosť, nakoľko advokát má presne v petite uviesť neprijateľnosť ktorých zmluvných podmienok žiada určiť. Odkaz iba na body revolvingovej zmluvy, bez jej presnej špecifikácie, ako to právny zástupca žalobcu uvádza v bodoch 1. a 2. teda že, súd určuje, že ustanovenie bodu 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatné, pričom iba v odôvodnení žaloby uvádza, že ide o Dohodu o poskytovaní služieb, že ustanovenie bodu 14.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXX XXXXXX zo dňa 21.08.2012 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatné, tiež iba v odôvodnení žaloby, že ide o zmluvnú pokutu, pričom tieto neprijateľné zmluvné podmienky nie sú zahrnuté a jasne a konkrétne uvedené vo výrokovej časti žaloby v bode 1. a 2., preto ich súd na základe vyššie uvedeného mal za neurčité a v dôsledku toho za nevykonateľné. S ohľadom na uvedené preto žalobu v časti petitu bodov 1. a 2. zamietol.

28/ Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie i ohľadom ďalšej časti žaloby a to o určenie, že Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012 a je neplatná. Súd mal po oboznámení sa s predloženým listinným dôkazom, a to Rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012, v jej bode 2 za preukázané, že žalovaný ako veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom a ďalej, že žalobca, ako dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom žalobca vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Ďalej už v bode 1 cit. Zmluvy žalovaný ako dlžník vyhlasuje a podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. Samotný text spornej rozhodcovskej zmluvy tak vylučuje, že by táto bola neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.08.2012. Práve naopak, vyplýva to aj z ďalších jej ostatných článkov, a to 3-7. Žalobca bol v ďalších článkoch tejto zmluvy poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia a to jasne a zrozumiteľne a hoci je

slabšou stránkou sporu, pokiaľ ju podpísal, deklaroval tým, že aj on jej obsahu rozumie a s ním vedome a dobrovoľne súhlasí. Pokiaľ zmluvu nečítal, nemožno to klásť za vinu žalovanému. Na základe týchto právnych skutočností súd žalobu i v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

29/ O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, a nakoľko strana mala vo veci úspech len čiastočný, súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III na Krajský súd v Bratislave (§355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.